

Foto Florenci Rial

semblança

Joan Cuscó i Aymamí

MANUEL COSTA FERNÁNDEZ

U

na vegada hi havia un home petit i bellugadís. Vivia en una ciutat plena de xemeneies i les circumstàncies de la vida l'havien portat a ser un industrial, petit també. Treballava de sol a sol i sempre tenia un somriure als llavis. Apreciava els valors tradicionals, però era tolerant i practicava la bonhomia. En el fons del seu cor estimava les arts i, sobre tot, les lletres. Escrivia semblances dels seus contemporanis en el diari local. Potser li hauria agradat ser anglès –si no fos perquè era català de socarel– i per això conreava un humor amable i picardiós, com un Jerome K. Jerome o un Wodehouse. Un bon dia decidí ressuscitar un vell projecte, mai realitzat, del poeta Joaquim Folguera i va crear una associació: els *Amics de les Arts i de les Lletres*. Això d'associació és una manera de dir-ho, perquè realment era ell tot sol. No en va tenir prou i fundà una revista, *Quadern*. Li van dir que duraria poc. Molts no en van voler saber res. El titllaren de no estar *à la page*, de poc polemista, fins i tot de capellanesc. Ben aviat la publicació complí deu anys. I de l'associació en féu una fundació. Ara ja hi col·laborava més gent. Passaren gairebé set anys més. La seva preocupació era la continuïtat. I no posà cap obstacle –de fet no ho havia fet mai– a obrir-se més. Un nou equip va prendre el relleu. I ara *Quadern* acaba de complir 20 anys. Una fita que només han assolit dues revistes més a Catalunya.

Aquest home era –és– Joan Cuscó i Aymamí. La ciutat on vivia –on viu– Sabadell. La seva dèria la teniu a les mans. Per tot el que ha fet, li volem donar les gràcies.

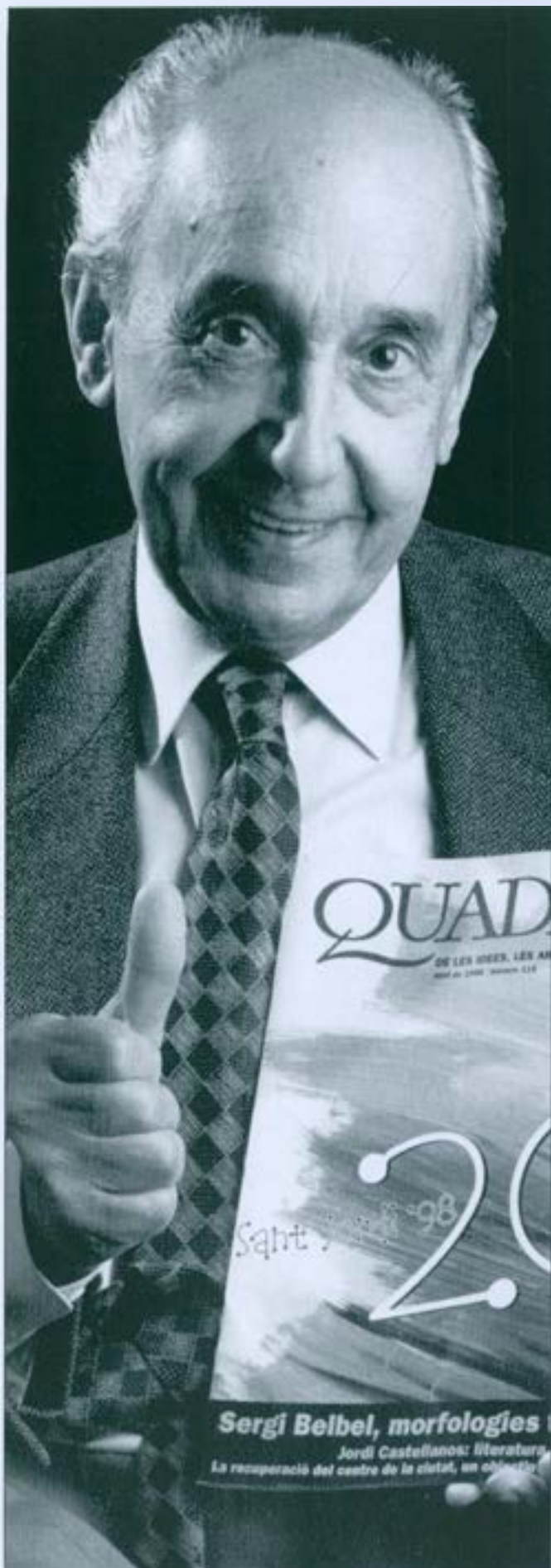

Foto Florenci Pina

Qüestionari Proust

El principal tret del meu caràcter?

Seny i rauxa.

La qualitat que prefereixo en un home?

Ser bo, honrat i treballador. I amb bon humor...

La qualitat que prefereixo en una dona?

Igual, igual, igual.

Allò que més estimo en els amics?

Que valorin l'amistat.

El meu principal defecte?

Estar en moviment continu...

La meva ocupació preferida?

Estar ocupat senzillament.

El meu somni de benestar?

Fer real el benestar.

Quina fóra la meva pitjor desgràcia?

Perdre els éssers estimats; perdre la salut i perdre les il·lusions...

Què voldria ser?

L'Àngel de la Guarda, sense nòmina municipal...

On desitjaria viure?

En una ciutat imaginària.

Quin color prefereixo?

És que m'agraden tots. El color blau en preferència.

Quina flor prefereixo?

La rosa, la ginesta i la magnòlia. En dic tres per omplir el gerro.

Quin ocell prefereixo?

La cadenera.

Els meus autors preferits en prosa?

Clar i català: En Pla.

Els poetes preferits?

Destaco a Mossèn Geis.

Els herois de ficció?

Quixot.

Les meves heroïnes de ficció?

Per fer ideal parella amb l'anterior: Dulcinea.

Els meus compositors preferits?

M'agrada la bona música; i per posar un nom: Mozart.

Els pintors predilectes?

Gimeno.

Els meus herois de la vida real?

Per generalitzar: els que fan la feina ben feta.

Les meves heroïnes històriques?

Igual, igual...

Els noms que prefereixo?

Els de Joan, Josep, Maria i ases que n'hi havia a totes les cases...

Què detesto més que res?

El materialisme i la incivilitat.

Quins caràcters històrics menyspreo més?

Els que imposen la seva raó i han menyspreat la dels altres...

Quin fet militar admiro més?

El dia que van llicenciar-me de la mili, per exemple...

Quina reforma admiro més?

Posant-hi humor a la resposta: les obres que fa i desfà el nostre Ajuntament...

Quins dons naturals voldria tenir?

M'haig de conformar amb els que tinc, si bé m'agradaria tenir-ne alguns de sobrenaturals....

Com m'agradaria morir?

Enllà, enllà i amb pau i tranquil·litat...

Estat present del meu esperit?

Bé gràcies...

Fets que m'inspiren més indulgència?

Les innocentades.

El meu lema?

Fer camí...

Com sóc?

He pretès ser: bo, honrat i treballador...

Perfil

En el cap, pocs cabells
i moltes cebes...

Tenaç.

Les coses que fa les deixa,
normalment, amb punts suspensius...

Somiatruites. (Somia en color...)

És una mena de Quixot:

veu més nans que gegants...

Li agrada, entre altra vianda,
l'humor...

